

Forslag

til

Lov om ændring af lov om sygehusvæsenet.

Fremsat den 10. marts 1976 af *indenrigsministeren*.

§ 1.

I lov nr. 324 af 19. juni 1974 om sygehusvæsenet som ændret ved lov nr. 295 af 26. juni 1975 indsættes efter § 5:

„§ 5 a. Indlægges en person på en psykiatrisk institution som nævnt i § 2, stk. 1, i lov nr. 328 af 26. juni 1975 om statshospitalernes overførelse til amtskommunerne eller en tilsvarende institution, indbetaler han egne indtægter efter reglerne i § 84, stk. 1, 5, og 6. pkt., § 84, stk. 3, og § 85, stk. 2-5, i lov om social bistand. Disse beløb tilfalder vedkommende amtskommune.

Stk. 2. Stk. 1 finder anvendelse efter udløbet af den 9. måned efter indlæggelsesmåneden. Ved gentagne indlæggelser anvendes stk. 1 først, når det samlede ophold regnet fra 1½ år forud for indlæggelsen udgør 9 måneder ud over indlæggelsesmånederne. Ved beregningen medtages ophold forud for 1. april 1976.

Stk. 3. For personer indlagt på psykiatri-

ske institutioner inden 1. april 1976 og for personer, der overflyttes til en psykiatrisk institution fra et plejehjem eller en institution, der er omfattet af §§ 115 og 116 i lov om social bistand, og for hvem der hidtil har været foretaget indtægtsinddragelse efter de for sådanne institutioner gældende regler, kan der fra 1. april 1976 foretages indtægtsinddragelse efter stk. 1, uanset at der ikke er forløbet de i stk. 2 anførte tidsfrister.

Stk. 4. Den psykiatriske institution udbetaler beløb til personlige fornødenheder, såfremt et skøn over patientens behov og helbredstilstand taler herfor. Udgiften afholdes af vedkommende amtskommune. Størrelsen af det til hver patient udbetalte beløb kan ikke overstige det beløb til personlige fornødenheder, der kan udbetales efter §§ 84 og 114 i lov om social bistand.“

§ 2.

Loven træder i kraft 1. april 1976.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Indtil 1. april 1976 har reglerne om indtægtsinddragelse og udbetaling af beløb til personlige fornødenheder været indeholdt i §§ 4 og 5 i indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 159 af 28. marts 1973 om ophold på statens hospitaler for sindslidende og på tilsvarende kommunale og private institutioner (bilag). Denne bekendtgørelse har hjemmel i § 70, stk. 2, i lov om offentlig for-
sorg.

Lov om offentlig for-
sorg ophæves ved bistandslovens ikrafttræden den 1. april 1976. Bistandslo-

Indenrigsmin. j. nr. 2. skt. 5000-55/1976.

ven (lov nr. 333 af 19. juni 1974 om social bistand) omhandler ikke patienter på psykiatriske institutioner, og en opretholdelse af den hidtidige ordning vedrørende indbetaling af egne indtægter og udbetaling af beløb til personlige fornødenheder vil derfor kræve tilvejebringelse af en ny særlig lovhjemmel.

I § 2, stk. 1, i lov nr. 328 af 26. juni 1975 om statshospitalernes overførelse til amtskommunerne er fastsat, at behandling på statshospitalerne og de dertil knyttede plejehjem samt på Københavns kommunes psykiatriske institutioner fra 1. april

1976 ydes i overensstemmelse med reglerne i lov om sygehusvæsenet. Forarbejderne til lov om statshospitalernes overførelse til amtskommunerne findes i Folketingstidende 1974-75:

Fremsættelsen	tidende	sp. 2015.
Lovforslaget	tillæg A	sp. 3233.
1. behandling	tidende	sp. 3968.
Udvalgsbetænkning	tillæg B	sp. 637.
2. behandling	tidende	sp. 6249.
3. behandling	tidende	sp. 6439.

Dette lovforslag fremsættes derfor som et ændringsforslag til lov nr. 324 af 19. juni 1974 om sygehusvæsenet som ændret ved lov nr. 295 af 26. juni 1975.

Socialministeren har fremsat forslag til ændring af lov om folkepension, lov om invalidepension m. v. og lov om pension til enker m. fl. Disse lovforslag indeholder bl. a. regler om bortfald af folkepension, invalidepension og enkepension for personer indlagt på psykiatriske institutioner. For disse institutioners vedkommende er der tale om en forlængelse af de før 1. april 1976 gældende regler.

Lovforslaget omhandler derfor kun inddragelse af egne indtægter og udbetaling af beløb til personlige fornødenheder for personer indlagt på psykiatriske institutioner.

Efter de hidtidige regler har der fundet indtægtsinddragelse sted for personer, der er fyldt 60 år, og som har været indlagt kontinuerligt i 6 måneder. Der er endvidere fastsat et maksimumsbeløb på 5.400 kr. pr. år.

I februar 1975 nedsatte indenrigsministeriet en arbejdsgruppe, der skulle overveje eventuel gennemførelse af nye regler om inddragelse af pension og egne indtægter i forbindelse med overførelse af statshospitalerne til amtskommunerne.

I overensstemmelse med arbejdsgruppens redigering af juni 1975 foreslås, at aldersgrænsen på 60 år ophæves, og at tidsgrænsen forlænges fra 6 til 9 måneder. Der var i arbejdsgruppen enighed om at betragte anvendelsen af en sådan aldersgrænse som generelt utilrådelig. Arbejdsgruppen fandt, at det i en tid, hvor det psykiatriske sygehusvæsen har skiftet fra i stort omfang at bestrebe plejefunktioner til primært at behandle patienterne, er lægeligt uheldigt at bibeholde en aldersgrænse. I konsekvens heraf foreslog arbejdsgruppen, at tidsgrænsen for indtægtsinddragelse forlænges fra 6 til 9 måneder, idet der efter lægelig opfattelse først kan være tale om en plejefunktion efter forløbet af 9 måneder.

Økonomiske konsekvenser.

I 1974-75 blev der af de psykiatriske institutioner udbetalt ca. 5,8 mill. kr. til patienternes personlige fornødenheder. Der blev i 1974-75 inddraget ca. 3,2 mill. kr. af patienternes egne indtægter. Disse beløb er indgået i de pågældende psykiatriske institutioners driftsregnskaber som henholdsvis driftsudgifter og driftsindtægter og dermed i beregningen af tilskudet til amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner efter objektive udgiftsbehovskriterier (lov nr. 330 af 26. juni 1975). Lovforslaget vil ikke medføre ændringer for så vidt angår størrelsen af det samlede beløb til patienternes personlige fornødenheder bortset fra de stigninger, der følger af ændringer i reguleringspristallet. De ændrede regler vedrørende indtægtsinddragelse vil formentlig efterhånden give sygehuskommunerne en mindre indtægtsstigning. Set i relation til tilskudet efter objektive udgiftsbehovskriterier er det således tilstræbt, at merudbetaling af beløb til personlige fornødenheder som følge af stigning i reguleringspristallet modsvares af tilsvarende merindtægter ved inddragelse af egne indtægter.

Lovforslaget medfører derfor ikke øgede offentlige udgifter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til § 5 a. stk. 1.

Forslaget vedrører de nuværende statshospitaler og de dertil knyttede plejehjem, Københavns kommunes psykiatriske institutioner samt tilsvarende institutioner, f. eks. Kolonien Filadelfias psykiatriske afdeling og det nye statshospital i Hillerød.

Det foreslås at anvende tilsvarende regler som for almindelige plejehjem og særforsorgsinstitutioner, dvs. at 60 pct. af patientens egne indtægter inddrages. Beløbet kan dog ikke overstige det af socialministeren, jfr. bistandslovens § 84, stk. 1, fastsatte maksimumsbeløb. Den hidtidige, af indenrigsministeriet fastsatte, maksimumsgrænse har andraget 5.400 kr. årligt.

Til § 5 a. stk. 2.

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til § 5 a. stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse om overflytning fra plejehjem eller særforsorgsinstitutioner svarer til de hidtidige regler.

Til § 5 a. stk. 4.

Bestemmelsen svarer til de hidtidige regler.

Indenrigsministeriets bekendtgørelse af 28. marts 1973.**Bekendtgørelse om ophold på statens hospitaler for sindslidende og på tilsvarende kommunale og private institutioner.**

I medfør af § 70, stk. 2, i lov om offentlig forsorg, jfr. lovbekendtgørelse nr. 539 af 10. november 1969, fastsættes med virkning fra den 1. april 1973 følgende bestemmelser om ophold på statens institutioner for sindslidende og på tilsvarende kommunale og private institutioner:

§ 1. Ophold, behandling og pleje er vederlagsfri for patienter, der har bopæl her i landet, jfr. dog § 2, på Færøerne eller i Grønland.

§ 2. Personer, der tilflytter fra udlandet, har, medmindre andet følger af særlige regler i medfør af internationale aftaler o. lign., først ret til vederlagsfri behandling 6 uger efter tilflytningen.

Stk. 2. Der gælder dog ingen ventetid for personer, der vender tilbage for at bosætte sig her i landet efter at have opholdt sig i udlandet som udsendt repræsentant for en dansk offentlig myndighed, som ansat i et dansk firmas filial eller underselskab eller i øvrigt beskæftiget i dansk interesse eller med henblik på uddannelse.

Stk. 3. Ophold af længere varighed end 3 måneder kan efter omstændighederne af vedkommende hospitalsmyndighed ligestilles med bopæl, uanset at den pågældende har bevaret fast bopæl i udlandet.

Stk. 4. Stipendiater fra udviklingslande, der efter anbefaling fra udenrigsministeriet er optaget i den offentlige sygesikring, behandles vederlagsfrit under ophold her i landet.

Stk. 5. Udsendt personale ved diplomatiske og konsulære repræsentationer her i landet og disse personers familiemedlemmer behandles vederlagsfrit under ophold her i landet, såfremt de pågældende er optaget i den offentlige sygeforsikring.

Stk. 6. Personer, der har bopæl i udlandet, men som midlertidigt opholder sig her i landet, behandles vederlagsfrit i tilfælde af pludselig opstået sygdom eller pludselig forværring af kronisk lidelse. Det er dog en forudsætning, at patienten ikke er kommet her til landet i den hensigt at opnå behandling m. v., og at patienten ikke tåler at flyttes til et sygehus i hjemlandet eller i øvrigt trænger til øjeblikkelig hjælp.

Stk. 7. I tilfælde, hvor Danmark har indgået overenskomst med en anden stat om ydelse af sygehusbehandling m. v. under midlertidigt ophold her i landet, træder de i vedkommende overenskomst fastsatte regler i fornødent omfang i stedet for reglerne i stk. 6.

§ 3. For andre end de i §§ 1-2 nævnte personer, for hvem der ikke i medfør af internationale aftaler o. lign. gælder særlige regler, udgør betalingen 100 kr. pr. dag.

Stk. 2. For patienter i dag- eller natpleje erlægges samme betaling som anført i stk. 1.

Stk. 3. For den ovenfor anførte betalings-takst ydes der patienterne al behandling for deres sygdom, forplejning og beklædning.

Stk. 4. For ambulant behandling undersøgt, eftersyn m. v. udgør betalingen 50 kr. pr. behandling. Ved betalingens beregning betragtes alle undersøgelser og behandlinger, der på samme dag ydes patienten, som én behandling, således at patienten kun afkræves betaling for én undersøgelse/behandling pr. behandlingsdag.

Stk. 5. Ved betalingens beregning betragtes en del af et døgn som et helt døgn, således at både indlæggelses- og udskrivningsdagen medregnes.

Stk. 6. Vedkommende hospitalsmyndighed bestemmer, i hvilke tilfælde der bør stilles krav om kaution for betalingens rettidige erlæggelse eller krav om depositum.

Stk. 7. Hvis patienten eller eventuelt dennes forsørger ikke er i stand til at erlægge den foran anførte betaling, kan vedkommende hospitalsmyndighed meddele hel eller delvis fritagelse.

§ 4. For personer, der er fyldt 60 år, gælder med hensyn til betaling for indlæggelse (indbetaling af egne indtægter) reglerne i § 10, stk. 1-4, jfr. § 11 og § 13 i lov om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister, jfr. lovbekendtgørelse nr. 611 af 22. december 1969 med senere ændringer. Indbetalingen kan dog ikke overstige et af indenrigsministeren fastsat beløb. Dette fastsættes fra den 1. april 1973 at regne til 5.400 kr. årlig, svarende til 15 kr. pr. dag.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder anvendelse efter udløbet af den 6. måned efter indlæggelsesmåneden. Ved gentagne indlæggelser anvendes bestemmelsen først, når den samlede opholdstid ud over indlæggelsesmånederne udgør 6 måneder regnet fra 1½ år forud for indlæggelsen. Ved beregning af de angivne tidsrum medregnes ophold forud for 1. april 1973.

Stk. 3. Personer over 60 år, der overflyttes fra et alderdomshjem, plejehjem eller lig-

nende, og som hidtil har indbetalt egne indtægter i overensstemmelse med bestemmelserne i §§ 10-13 i lov om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister, kan dog tilpligtes at erlægge den i stk. 1 fastsatte betaling, uanset at der ikke er forløbet de i stk. 2 anførte tidsfrister.

§ 5. Der kan af hospitalet udbetales beløb til småfornødenheder (lommepenge), såfremt et skøn over patientens behov og helbredstilstand taler herfor.

Stk. 2. Patienter, der efter bestemmelserne i § 26 i lov om folkepension, jfr. lovbekendtgørelse nr. 155 af 15. april 1970, § 31 i lov om invalidepension, jfr. lovbekendtgørelse nr. 156 af samme dato, eller § 10 i lov om pension og hjælp til enker m. fl., jfr. lovbekendtgørelse nr. 157 af samme dato, selv får udbetalt folkepension, invalidepension eller enkepension, og som ikke har forsørgerpligter, bør dog ikke have udbetalt beløb til småfornødenheder. Beløbet kan endvidere nedsættes og bortfalde i det tidsrum, patienten selv får rådighed over en del af pensionen, medens den resterende del går til dækning af forsørgerpligter m. v.

Stk. 3. Størrelsen af det til hver patient udbetalte beløb må ikke overstige det maksimumsbeløb, der til enhver tid er fastsat af socialministeriet for lommepenge til beboere på kommunale alderdomshjem.

Indenrigsministeriet, den 28. marts 1973.

P. M. V.

Zeuthen.

/ J. H. Koch.